

naaet at sætte sine Mærker paa Statens Finansvæsen. Dertil kommer saa den Svindelperiode, vi have levet under, og som har medført betydelige Udgifter ved Bankkrakket, Forholdet med den sjællandske Bondestands Sparekasse, og hvad dermed staar i Forbindelse, Udgifter, der kunne sættes til 14 Mill. Kr. Men hertil maa føjes de selvforskyldte Aarsager, som den foregaaende Regering og med den Rigsdagen maa have Ansvaret for.

Den letsindige Statshusholdning, som har været ført i de senere Aar, og som nu har vist sig ødelæggende for hele vor økonomiske Status, viser sig særlig i de uhyre store Udgifter til Militærvæsenet. Der skal i Aar hertil paa Finansloven bevilges et Beløb paa ikke mindre end 31,776,693 Kr. 6 Øre, med andre Ord 33 $\frac{1}{2}$ pCt. af Finanslovens samlede Indtægt. Jeg skal tillade mig at nævne, hvorledes disse uhyre Militærbevillinger fordele sig omkring paa de forskellige Budgetter.

Til Krigsministeriet paa § 22 er bevilget 14,783,867 Kr. 67 Øre, til Krigsministeriet paa § 26 V. 4,087,850 Kr., til Marineministeriet paa § 23 7,365,828 Kr. 98 Øre og til Marineministeriet paa § 26 VI. 1,247,500 Kr. Men hertil maa endnu føjes en hel Del andre Bevillinger paa Finansloven, der ere af en fuldstændig militær Karakter. Der er saaledes Udgiften til Indkvarteringen paa § 19 A., der beløber sig til 388,541 Kr. 59 Øre, til Udskrivningsvæsenet paa § 20 357,589 Kr. Til de militære Pensioner til Officerer, Embedsmænd og deres paarørende 1,188,214 Kr. 82 Øre, til de militære Underklassers Pensionering 890,800 Kr., til de militære Invaliders Forsørgelse 770,100 Kr, til Hædersgave for de gamle Krigere 638,000 Kr., til Soldaters Fribefordring paa § 6 58,400 Kr. Alt dette er nemlig virkelige Militærudgifter, og vil man gøre op, hvad Militærvæsenet koster, maa alle de Summer tages med, og vi naa da den uhyre Sum af 31,776,693 Kr. 6 Øre eller, som jeg sagde, ikke mindre end 33 $\frac{1}{2}$ pCt. af Finanslovens samtlige Indtægter. Man trøster os ganske vist fra visse Sider med, at selv om det er galt hos os, er det lige saa galt andre Steder. Men at de militære Udgifter andre Steder ere lige saa store — om ikke større — og lige saa trykkende som hos os, indeholder, vil jeg sige, ingen som helst Trøst for mig. Det, at man bærer sig forkert ad andre Steder, undskylder ikke mine egne Handlinger, og Stillingen er den, at Udgiften til Militærvæsenet paa det kommende Aars Fi-

anslof vil være 12 Kr. 22 Øre for hvert Individ her i Landet.

Staten er overlæstet, overbebyrdet, Staten stønner og sukker under de militære Byrder. De virke lammende paa Statens egne Finanser, de virke svækkende og hemmende paa vort Erhvervsliv. De nye Krav, som med Rette kunne stilles, holdes ned, saaledes som vi have hørt af den højtærede Finansminister. De virke ogsaa svækkende og lammende paa Fremme af Kulturlivet i vort Land. Det er f. Eks. en bekendt Sag, at Lærerne, der ere ansatte ved Universitetet, leve under en meget gammel Lønningslov. De have ønsket at faa den forbedret; men det har ikke været dem muligt at skaffe sig Øre derfor. Jeg skal saaledes nævne, at Mænd med ansete videnskabelige Navne forrette Lærergerning ved Universitetet for Honorarer paa 1,200, 1,500, 2,000 Kr., at en Professorgage gaar fra 3,600 Kr. til 6,000 Kr., medens en Officer, hvis Uddannelse paa ingen Maade kan sættes lig med en videnskabelig — det er dog nærmest en Uddannelse i kropslig Retning, medens den anden er en Uddannelse i aandelig Kultur — kan naa op til Gage paa 10,000 Kr. Dette viser, i hvor høj Grad dette Land rides af Militarismen. Den breder sig, den er ved snart at æde os ud af Huset paa alle andres Bekostning her i dette Land, og det er fuldkommen rigtigt, hvad den højtærede Finansminister for et Øjeblik siden udtalte, at det maa og skal afgøres, om dette Land skal regeres militært eller civilt. Militarismen er Kræftskaden i vort offentlige Liv, og derfor maa vi nu ved de kommende Valg med al Kraft rejse Kampen mod, at Militarismen skal faa Lov at brede sig videre.

Ved det sidst afholdte Valg, i Maj Maaned i Fjor, blev der afgivet 150,000 Stemmer mod den Militarisme, som nu regerer her i Landet, men desværre blev der alligevel et Flertal her i Tinget, som var i Stand til at gennemføre de militære Love. Naar det lykkedes at skaffe et Flertal i Folketinget for de militære Love, tror jeg, at Grundene dertil vare to. For det første var den finansielle Situation, som vi gik til Valg under i Maj Maaned i Fjor, ikke kendt, og for det andet stod det ikke klart for den danske Vælgerbefolkning, hvor elendigt det Militærforlig var, som de Herre gennemførte i den ekstraordinære Samling sidste Sommer. Det vil maaske erindres, at ved Finanslovens tredie Behandling blev der fra Socialdemokratiets Side flere Gange rettet Spørgsmaal til den da-